

14de vergadering

Maandag 21 december 1998

Aanvang 18.00 uur

Voorzitter: Korthals Altes

Tegenwoordig zijn 59 leden, te weten:

Baarda, De Beer, Van den Berg, Van den Broek-Laman Trip, Van Dijk, Van Eekelen, Eversdijk, Gelderblom-Lankhout, Van Gennip, Ginjaar, Glastra van Loon, Van Graafeiland, De Haze Winkelman, Heijmans, Heijne Makkreel, Hendriks, Hessing, Van Heukelum, Hilarides, Hirsch Ballin, Hofstede, Holdijk, Jaarsma, De Jager, Jurgens, Ketting, Korthals Altes, J. van Leeuwen, L.M. van Leeuwen, Linthorst, Lodewijks, Loudon, Luijten, Luimstra-Albeda, Lycklama à Nijeholt, Maas-de Brouwer, Meeter, Michiels van Kessenich-Hoogendam, Pit, Pitstra, Le Poole, Postma, Rensema, Rongen, Roscam Abbing-Bos, Scholten, Schoondergang-Horikx, Schuurman, Schuyer, Talsma, Tuinstra, Varekamp, Ter Veld, Veling, Verbeek, Wöltgens, Van de Zandschulp, Zijlstra en Zwerver,

en de heren Kok, minister-president, minister van Algemene Zaken, Van Aartsen, minister van Buitenlandse Zaken, Korthals, minister van Justitie, en Benschop, staatssecretaris van Buitenlandse Zaken.

□

De **voorzitter**: Geachte medeleden. Vorige week donderdag konden de collegae van Fred van Hoorn weer vaststellen dat hij het naar zijn zin had bij zijn werk in de Eerste Kamer. Hij was goedgehumeurd en blij gestemd. Hij verheugde zich op de komende feestdagen en de verrassing die hij zijn echtgenote wilde bereiden: een uitstapje naar het buitenland. Hij had zich daarbij

voorgenomen ook zijn liefde als boekenverzamelaar uit te leven door een beurs te Damme te gaan bezoeken. Het zal niet zo mogen zijn. Op die donderdag overleed hij volkomen onverwacht, nog maar veertig jaren oud. Hij was een personeelslid op wie leden en collegae gesteld waren geraakt in de korte tijd dat hij dit jaar bij ons in de Kamer werkzaam was. De heer Van Hoorn was daarom nog kort bij ons, omdat wij hem "te leen" hadden, op basis van interim-functie vervulling, van de bibliotheek van de Technische Universiteit Delft. Ook daar zullen zij hun collega niet zien terugkeren. Hij was in april van dit jaar bij de Eerste Kamer komen werken op het Centraal Informatiepunt en zou tot 1 oktober volgend jaar blijven. Het werk beviel hem en hij hoopte op een blijvende positie hier. Het was wel een cultuuromslag naar de ten opzichte van de bibliotheek van de Technische Universiteit wat meer hectische perioden in de Kamer, de precisie die nodig is voor het goede verloop van het wetgevend proces en de openbaarmaking op het Internet. Maar hij voelde zich steeds meer thuis en leverde op grond van zijn expertise een belangrijke aanvullende bijdrage. Aan zijn taalgemak was te merken dat hij Neerlandicus was. Zijn kennis van het bibliotheekwerk kwam zeer van pas omdat de bibliotheek van de Kamer aan een inhaalslag en opknappbeurt toe was. Maar in het bijzonder heeft de Kamer mogen profiteren van zijn kennis op het gebied van de automatisering. Hij had als vertegenwoordiger van de Eerste Kamer een waardevol aandeel in de werkgroepen die met de Tweede Kamer doende zijn om een gezamenlijk geïntegreerd en geautomatiseerd informatiebestand

op te bouwen. Ook daar zal de Kamer hem zeer missen. Het is een troost te weten dat hij blijvende bijdragen heeft kunnen geven aan een reeks fundamentele voorzieningen-in-opbouw bij de Kamer. En in de omgang met en dienstverlening aan de leden voelde hij zich ook vanwege zijn natuurlijke vriendelijkheid en voorkomendheid in toenemende mate op zijn gemak.

Het is datgene waar wij en zijn collega's Fred van Hoorn vooral om zullen missen: om zijn heel eigen menselijke karakteristiek. Hij leek flegmatisch, maar bij nadere beschouwing bleek hij een nuchter en hartelijk mens. Hij was een groot vogelliefhebber en was alweer lijsten aan het aanleggen over vogels die hij hoopte te gaan zien. Hij kon zijn werkplek in dit gebouw omschrijven door te vermelden dat hij rechts door de grote ramen die uitzien op de Hofvijver, de meeuwen zag vliegen. Dat was trouwens ook een omschrijving die een vroegere voorzitter van de Eerste Kamer gaf van het uitzicht van de Eerste Kamer als hij uitkeek uit de vergaderzaal.

Uit deze schets moge blijken dat Fred van Hoorn een authentiek mens was. Wij hadden ons de afloop van zijn verblijf bij de Eerste Kamer zo anders voorgesteld, ook al omdat hij zich ontwikkelde tot zo'n goede teamgenoot voor zijn collegae. Ons gevoel van gemis valt echter in het niet bij het verlies dat zijn familie en vooral zijn echtgenote moeten dragen. Wij wensen haar in het bijzonder veel kracht toe. Ik hoop dat het haar en andere dierbaren troost geeft dat haar echtgenoot, drs. Fred van Hoorn, hier zeer werd gewaardeerd.